

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1057/2017
24.10.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Крсте Бобота, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Зрењанину Кв 242/17 од 27.07.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1003/17 од 19.09.2017. године, у седници већа одржаној 24.10.2017. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажног решења Вишег суда у Зрењанину Кв 242/17 од 27.07.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1003/17 од 19.09.2017. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Зрењанину Кв 242/17 од 27.07.2017. године потврђена је оптужница Вишег јавног тужилаштва у Зрењанину Кт 30/16 од 12.06.2017. године, којом је окр. АА стављено на терет извршење кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. КЗ а окр. ББ извршење кривичног дела примање мита у помагању из члана 367. став 1. у вези члана 35. КЗ.

Одлучујући о жалбама бранилаца окривљених АА и ББ, Апелациони суд у Новом Саду је решењем Кж2 1003/17 од 19.09.2017. године, одбио жалбе као неосноване.

Против наведених правноснажних решења бранилац окр. АА, адв. Крсто Бобот, поднео је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, оба решења преиначи и донесе решење о издвајању из списка свих доказа прикупљених о комуникацији и састајању окр. АА са ВВ, те да на основу члана 338. став 1. тачка 3. ЗКП донесе решење да нема места оптужби против окр. АА и против њега обустави кривични поступак или да оба решења укине и предмет врати првостепеном суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је у седници већа рамотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. ЗКП прописано је да овлашћено лице, под условима прописаним у Законику о кривичном поступку може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда, или због повреде одредаба поступка који је претходно доносио.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописани су разлози из којих окривљени, преко браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости, у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Бранилац окривљеног је као разлог подношења захтева за заштиту законитости навео битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, наводећи да је првостепено решење о потврђивању оптужнице засновано на доказу на коме се не може заснивати, чиме је првостепени суд повредио закон на штету окривљеног, а другостепени суд наведену повреду закона није отклонио те је иста повреда учињена и другостепеним решењем.

Одредбом члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП прописано је да битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати, осим ако је, с обзиром на друге доказе, очигледно да би и без тог доказа била донета иста пресуда.

Из цитиране одредбе члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП очигледно је да наведена повреда може бити учињена само пресудом или другом одлуком уколико се иста заснива на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати, а решење о потврђивању оптужнице не представља пресуду односно одлуку којом може бити учињена наведена битна повреда одредаба кривичног поступка, већ одлуку о томе да ли има довољно доказа да је основана сумња да су окривљени извршили кривична дела која им се стављају на терет, подигне до нивоа оправдане сумње, која је услов за подизање оптужнице.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, оценио недозвољеним и, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа - судија
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић